

KURJER

POLSKI

WARSZAWA

Piątek dnia 10 Września r. 1830.

Prenumerata miesięczna złp. 2 gr. 20.

Kwar. złp. 8. Nr pojedynczy gr. 5.

Wszystko dla wszystkich.

Wiadomości Krajowe

N Pan mianował kawalerami orderu ś. Stanisława klasy I P. P. barona Klinkofström, członka senatu W. X. Finlandzkiego; Klich i Schernskante Landsheudingów w témże W. Xięztwie. Kawalerami orderu ś. Stanisława klasy III P. P. Jezierskiego i Ryzowa głównych dozorców magazynów; Połubińskiego i Wyszniakowa, dozorców magazynów; Łaszczewicza płatnika, wszystkich urzędników w służbie cesarstwa. Kawalerami orderu ś. Stanisława klasy IV: P. P. Hermana kommissjonera, Gawryłowa, Kossowskiego i Jankowskiego, także urzędników rossyjskich. Dzisiaj zrana ciepła stopni 10. — Wczoraj w połud. 18. TEATR ROZMAITNŚCI. Dzisiaj: Burmistrz Oberżysta, i kom-op. Suplikant.

Wiadomości Zagraniczne.

Jenerałny gubernator Finlandji, jenerał adjutant Zakrzewski wyniesiony został do godności hrabiego.

Petersburg ma teraz 3 tartaki parowe, dwa prywatne, jeden rządowy. W 612 dniach dostarczyły one 456,326 desek rozmaitej długości i grubości.

Król niderlandzki z małżonką i xięciem Oranji przybyli d. 28 sierpnia z S. Loo do Hagi. W

nocy tegoż dnia po radzie gabinetowej wyjechali z Hagi do Antwerpii xiążęta Oranji i Fryderyk niderlandzki.

Członkowie drugiej izby stanów niderlandzkich baron Secus, Huysman i Cornet de Grez, znajdują się w szeregach gwardji obywatelskiej, jako prości żołnierze.

Śławny powstaniec w Indiach niderlandzkich Diepo Negoro, poddał się rządowi niderlandzkiemu i przybył do Batawji, z dwiema żonami i orszakami z 20 osób złożonym.

Od 27 sierpnia powiewa chorągiew narodowa (czerwona, czarna i żółta) w miejscu chorągwi koloru pomarańczowego na ratuszu brukselskim; takąż chorągiew noszą organizujące się w Niderlandach dla utrzymania porządku publicznego, gwardje obywatelskie. Zbyteczne zapasy prochu wrzuciły gwardje obywatelskie w Bruxelli, dorzeki Senne, w obawie, ażeby się nie przelęwała krew spółobywateli. Oprócz kilku domów prywatnych, które pospółstwo d. 26 sierpnia w Bruxelli zburzyło, spalono dom jenerała Vauthier i kilka fabryk w bliskości miasta.

W Gent zaszły także rozruchy, ale spokojność została przywróconą. Warty podwójono i zaczęto organizować gwardję obywatelską.

Pomimo, że dzień 24 sierpnia jako rocznica urodzin króla niderlandzkiego uroczystość miał być obchodzony, jednak z powodu niespokojności umysłów, zawieszono w owym dniu wszelki obchód uroczysty. Już d. 23 sierpnia

przybijano na ulicach w Bruxelli groźby, ale wszyscy rozumieli, że się nie spełnią. Bliżko 50 obywateli bruxelskich miało zginąć w czasierozruchów i tylu było rannych. W jednej kawiarni bruxelskiej zrobiło pospólstwo szkody na 4000 fr. przez samo stłuczenie zwierciadeł. Xiążę August pruski wyjeżdżał z Bruxelli d. 26 sierpnia o godzinie 2 po południu, gdy już bramy miasta były zamknięte i tylko z trudnością dostał się za miasto. W piwnicach P. Libry-Bagnano znalazło pospólstwo wiele butelek wina i wypróżniło wszystkie; on sam schronił się przez mur pobliski do innego domu; w braku bębnow, biło pospólstwo bruxelskie marsza w kociołki miedziane, znalezione w kuchni P. Libry Bagnano; koszule jego noszono po ulicach na żerdziach; dowódca jednego oddziału ubrał się w jego szlafrok i komenderował po hollendersku, ale lud rozkazał mu komenderować po francuzku; niewiasty nawet uzbrojone w kiję mieszały się do rozruchów.

Do Antwerpji przybyło kilkadziesiąt powozów ze szlachtą, która z powodu rozruchów Bruxellę opuściła.

Do więzienia w Bruxelli, szturmowało pospólstwo 3 razy; 500 żołnierzy broniło go.

Dnia 27 sierpnia po południu uorganizowano w Leodjum gwardję obywatelską pieszą i konną. Władza wojskowa oświadczyła, że we wszystkiem pomocna będzie nowourządzonej władzy.

W Löwen popsuło pospólstwo bruk miejski.

Dwiema nowemi odezwaniami nakazano magistratu bruxelskiego kupcom i rękodzielnikom, ażeby zatrudniali swoich robotników, a nie mającym sposobu do życia przyobiecano assygna-cje na chleb. Zakazano zgromadzać się na ulicach i placach, kazano w nocy oświecać okna od ulic i zabroniono wychodzić z domów po godzinie 10.

Ogłoszono także w Bruxelli dwie następujące odezwy:

„Mieszkańcy Bruxelli! Rozeszła się tu pogłoska iż wojsko idzie do Bruxelli. Komen-

dant gwardji miejskiej pospiesza donieść wam, iż wydane zostały rozkazy od najwyższej władzy wojennej, ażeby zatrzymać to wojsko w pochodzie, i nie pozwolić mu wstępu do miasta. Bezpieczeństwo miasta Bruxelli powierza się zatem wyłącznie dzielnej gwardji miejskiej, która dotąd tak doskonale swoje obowiązki pełniła. Deputacja, złożona ze znakomitych mieszkańców Bruxelli uda się do Hagi. Wojsko znajdujące się w wyższej części miasta, pozostanie nieczynnem aż do jej powrotu. Naczelnicy officerowie gwardji miejskiej dali słowo honoru, iż będą się o to starali ażeby wojsko było szanowane. Bruxella dnia 28 sierpnia 1830. Komendant gwardji miejskiej; Baron Vanderlinden Hooghvorst.

„My jenerał-major hrabia Bylandt, naczelny dowódca w południowej Brabancji, czynimy wiadomo mieszkańcom stolicy, zgodnie z innemi władzami wojskowemi tego miasta, iż postanowiliśmy wraz z najwyższemi naczelnikami zbrojnych mieszczan bruxelskich, nie puszczać wojska, które ma tu dziś przybyć, dopóki mieszkańcy tej stolicy mieć będą w poszanowaniu istniejące władze cywilne, i starać się będą o utrzymanie porządku, do czego się najwyżsi naczelnicy zbrojnych mieszczan zobowiązali. Naczelnicy dowódca: Wilhelm hrabia Bylandt. Główna kwatera w Bruxelli d. 28 sierpnia 1830 r.,

Gazeta rządowa pruska donosi: Duch buntu który się objawił na wielu miejscach Belgji, napowiódł także i w Achen część robotników fabrycznych, oburzonych zniżaniem zapłaty, iż dopuścili się kroków porządkowi publicznemu grożących. Dla przywrócenia pokoju połączyli się w pierwszej chwili przy zupełnym braku wojska, najubożniejsi z tamtejszych mieszczan, i podług ostatnich doniesień można się spodziewać, że im się uda położyć tamę tym niepokojom. Aby jednak wesprzeć mieszczan w ich chwalebnych usiłowaniach i zapobiedz dalszym złym skutkom, posłał dowódca ósmego korpusu wojska, jedną część oddziału do ćwiczeń pod Koblenz przeznaczzonego, w spiesznym

marszu do Achen; w równym czasie udały się w pochód wojska z Koblenz do Kolonji, gdzie mieszczenie przez bezimiennych buntowniczych ogłoszenia strachem nabawieni, jak najpilniej o załogę upraszali. Otrzymał także rozkaz 4ty korpus, aby się udał bez zwłoki nad Ren. Króleski jenerałny prokurator z Kolonji wyjechał do Achen dla rozpoczęcia śledztwa miejscowego, względem zaszłych wypadków.

Donoszą z Wiednia, że znaczny korpus wojska pod rozkazami jenerałów Geppert, Bunnigarten, Wratislaw i Bretfeld wyruszył do Lombardji.

Posel francuzki przy dworze wiedeńskim P. Rayneval, wyjechał z Wiednia do Paryża d. 25 sierpnia.

Powszechna gazeta niemiecka przypomina, że teraz jest pora, ażeby Niemcy weszły dla dobra handlu w ściślejsze stosunki z południową Ameryką, gdyż Anglja i Francja, która kraje te uznaje, korzystać będą wyłącznie z handlu amerykańskiego, jeśli kraje niemieckie niepodległości południowej Ameryki nie uznają.

Donoszą z Darmsztadu pod d. 22 sierpnia, że na pałacu W. X. Heskiego, na murach teatru, i na innych miejscach poprzyklepiano groźby przeciw dostojnym i znakomitym osobom. W. księżna Hesko-Darmsztadzka mieszka w pałacu letnim Fugenheim, gdzie cała straż składała się z 24 ludzi i 1 trębacza; d. 21 sierpnia posłano tam z Darmsztadt oddział żołnierzy z nabojami. Dwór hesko-darmsztadzki ma przenieść rezydencję swoją z Darmsztadt do Giesen. Sejmowi W. X. heskiego mieli ministrowie przedłożyć, ażeby uchwalone były podatki na spłacenie dwóch milionów długów; ale słysząc, że propozycję tę cofnięto. Elektor heski jest u wód w Karlsbadzie.

Na dowód popularności króla angielskiego, przytaczają następujący szczegół: Niedawno wychodził król z swego pałacu w Brighton; lud zaczął się usuwać, ażeby mu zrobić miejsce, lecz Wilhelm zatrzymał się przy żołnier-

zu na warcie stojącym, i rzekł: „Nie macie potrzeby usuwać się; nie pójdę dalej.”

Małżonka następcy tronu szwedzkiego, była w ostatnich dniach sierpnia w niebezpieczeństwie utraty życia. Chciała ona zejść skrytemi schodami na niższe piętro; nie wiedząc, że z powodu reparacji, schodów nie było, spadła na dół i dostała kilka kontuzji.

W mieście szwedzkiem Akaer, wyleciał d. 23 sierpnia w powietrze skład z prochem.

Opozycja przeciw teraźniejszemu królowi Francuzów wyraża się nie tylko przez dzienniki, ale także przez inne pisma. I tak jeszcze d. 18 sierpnia pokazały się w Paryżu tysiące exemplarzy książeczki p. t. *Maria Stella*. Ta Stella utrzymuje, że jest jedyną córką straconego w r. 1793 księcia Orleanu Filipa Egalité i opiera swoje pretensje na powiastkach niedorzecznych. Teraźniejszemu królowi zarzuca, że nie jest jego siostrą, ale owszem, że pochodzenie jego nie jest książęce. W kilka dni potem rozeszła się w Paryżu protestacja jakoby prawdziwego Delfina Ludwika XVII brata księżny Angouleme, który, jak sądzą, nie w więzieniu Temple zakończył życie, ale w każdej chwili gotów jest udowodnić, że żyje. Na protestacji tej przeciw wyborowi księcia Orleanu podpisał się książę Normandji.

Najstarszy syn Ludwika Bonapartego, przysłał z Florencji do Paryża na rzecz rannych 60 ludiorów.

Royer-Collard, który w 7 miejscach przed trzema laty wybrany był deputowanym i powszechnego doznawał szacunku, zapomniany został przez teraźniejszy rząd. Spostrzeżono się przecie, że takiemu mężowi nie należy być nieczynnym w ważnych chwilach Francji i słysząc, że będzie szefem dykcji nauk i kunsztów.

Na targach madryckich podniosła się nagle cena pszenicy z 30 na 44½ realów.

Rząd portugalski kazał zabrać 4 okręty angielskie i 1 amerykański, które stały w porcie lizbońskim. Konsul angielski żądał natychmiast ich powrócenia, ale podług ostatnich doniesień przełożenia jego nic nie skutko-

wały. Wszyscy Hiszpanie w Lizbonie mieszkający, otrzymali rozkaz ażeby z Portugalji wyjechali.

Pod Lippstadt założono obóz wojska pruskiego, ale rzeka Lippe i inne mniejsze tak były wylały, że dnia 22 sierpnia spieszenie obóz zwinęto, gdyż całe kompanje musiały stać w wodzie.

Jenerał Codrington uprosił u króla angielskiego znaczną sumę dla majtków, którzy należeli do bitwy nawaryńskiej; wiadomo, że król zmarł w mowie swojej nazwał bitwę tę nieszczęśliwem zdarzeniem.

Na posiedzeniu francuskiej izby parów dnia 25go sierpnia wniesiono projekt do prawa, w którym oznaczony jest sposób, w jaki członkowie wnioski do praw czynić mają. Tegoż dnia izba deputowanych uchwaliła, ażeby w bieżącym roku listy przysięgłych dnia 31 października były zamknięte, oraz, iż nikt nie może być przysięgłym, kto nie ma lat 30 skończonych; wyborcą można być, mając lat 25.

Dnia 26 sierpnia dozwoliła francuska izba deputowanych ministrom kredyt nadzwyczajny na rok 1830 w summie 5 milionów fr.

Izba parów uchwaliła d. 27 sierpnia prawo względem wynagrodzeń narodowych tym, którzy w ostatnich rozruchach straty ponieśli.

Xiążę Ludwik Henryk Józef Burbon Kondeusz, ojciec księcia Enghien, zasłużony z ciotką teraźniejszego króla Francuzów, ostatni potomek Kondeuszów, zakończył życie w dobrach swoich Saint Leu, przeżywszy lat 75. Ludwik Filip przywdzieje po nim żałobę na trzy tygodnie.

Xiężna Polignac, dowiedziawszy się o aresztowaniu swego męża, powróciła z Anglii do Francji.

Kontradmirał Rosamel zawarł dnia 11 sierpnia z Bejem trypolitańskim traktat, w którym Bej przystał na wszystkie warunki, jakie mu Francuzi podali. Do Tulonu przybył izraelita, wysłany w charakterze nadzwyczajnego posła przez Deja tunetańskiego do rządu francuskiego.

Dnia 27 sierpnia zakończyli w Paryżu życie parowie jenerał Sainte Suzanne i hr. Segur, członek akademji.

P. Lafitte zrzekł się wynagrodzenia 100,000 fran., które przeznaczone miał jako prezes izby deputow.

P. Fierée wyd. wkrótce w Paryżu pismo pod tyt: Przyczyny i skutki wypadków lipcowych.

Około 900 Hiszpanów, którzy w południowej Francji pod dozorem zostawali, zgromadzili się niedaleko Urgel w Hiszpanji, gdzie zastali wojsko hiszpańskie, które nie przeciw nim nie przedsiębrało.

Monitor paryzki umieścił kilka postanowień królewskich. Pierwsze tycze się przywrócenia Panteonu, w którym umieszczane będą zwłoki zasłużonych ojczyźnie Francuzów; drugie wyznacza kommissje do rozdziału wynagrodzeń tym, którzy w czasie rewolucji najwięcej się poświęcili; trzecie potwierdza radę administracyjną i mianuje do niej nowych członków; czwarte potwierdza prawa za przestępstwa druku; piąte znosi wyroki wydane za przestępstwa druku od czasu restauracji; szóste ustanawia paryzką baterję rezerwowa.

Prefekt policji paryzkiej wydał dnia 25 sierpnia rozporządzenie zabraniające zgromadzeń tłumnych. Tegoż dnia wydał jenerał Lafayette odezwę, ażeby mieszkańcy unikali tłumnych zgromadzeń, gdyż gwardja narodowa będzie się usilnie starała, onym zapobiegać.

Minister spraw wewnętrznych wyznaczył kommissję do rozpoznawania teraźniejszego stanu teatrów paryzkich pod względem administracyjnym i literackim.

Wszyscy officerowie, którzy należeli do dworu Karola X, winni się postarać o pozwolenie mieszkania w Paryżu.

Król Francuzów kazał znowu wypłacić ze swojej kassy 100,000 fr. na rzecz rodzin poległych i rannych w czasie rozruchów.

Do Paryża przybył z Niderlandów P. Jacotot, wynalazca nowej metody uczenia i obowiązując się nauką czytania całą gwardję narodową.

Naczelnemu wodzowi francuskich gwardji narodowych dodał król do pomocy jenerałnego inspektora, którym mianował jenerała Mathieu-Dumas, i sześciu inspektorów.

W izbie deputowanych zasiada teraz 320 członków, którzy już złożyli przysięgę Ludwikowi Filipowi. Przeszło 50 deputowanych dobrowolnie wystąpiło z izby.

Jenerał Lamarque ogłosił, że w ostatnich pięciu dniach wydał za listy 400 fr., i prosi aby na przyszłość przysyłano mu listy frankowane.

Dej algierski wyjeżdża z Neapolu na trzy miesiące do Liworno; później pojedzie do Francji.

Dnia 13 Września 1830 r. o godzinie 9tej zrana wskutek prawnego zajęcia, wydzierzawione zostaną przez publiczną Licytację Prowenta, części Possessji przy ulicy Pańskiej pod Nrem 1241 położonej, na rok jeden od Sgo. Michała r. b. zaczynając. Licytacja zacznie się od summy Złp. 150 rocznie. O warunkach Licytacji w każdym czasie u podpisanego Komornika pod N. 173 przy ulicy Nowomiejskiej dowiedzieć się można. — Tomasz Szaniawski K. T. W. M.